

NEUVOSTON KOKOUS

Aika: 23.7.2018 klo 17

Paikka: Joensuun ortodoksisen seurakunnan kokoushuone, Kirkkokatu 32, Joensuu

Läsnä: Järvelin Tuomas, kirkkoherra, puheenjohtaja
Mikkonen Marko
Pänttönen Pekka
Sarjasto Jyri
Sormunen Pauli, pääkirkon isännöitsijä
Vepsä Sirkka
Virkkunen Hannele
Zimina Elena poissa
Ronkainen Eila, varapuheenjohtaja poissa

Läsnäolo- ja
puheoikeudella: Tolvanen Matti, valtuuston pj
Roszczenko Aleksander, pappien ja kanttorien valitsema edustaja poissa.

78 § Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avaa kokouksen 23.7. klo 17.09.

79 § Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokouksen ajankohta päätettiin sähköpostilla kyselyn perusteella.
Kokouskutsu on lähetetty 16.7.2018 sähköpostilla ja läsnä oli 9 jäsentä.
Kokous todettaneen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

80 § Sihteerin ja pöytäkirjantarkastajien valinta

Päätös: Sihteeriksi valittiin puheenjohtaja. Pöytäkirjantarkistajiksi valittiin
Pekka Pänttönen ja Jyri Sarjasto.

81 § Esityslistan hyväksyminen

Päätös: Kokouksen työjärjestykseksi hyväksyttiin sähköpostilla jaettu esityslista.

82 § Seurakunnan neuvoston lausunto kirkollishallitukselle ja selvitysmies Hannu Palsolalle

Kirkollishallitus on pyytänyt seurakuntien neuvostoilta lausunnot piispainkokouksen esityksestä ja hiippakuntien piispojen esityksistä koskien hiippakuntarajojen muutosta ja seurakuntien yhdistymistä liitteenä olevien ehdotusten pohjalta. Lausunto on toimitettava kirkollishallitukselle ja selvitysmiehelle 31.7.2018 mennessä. Kirkkoherra on lähettänyt materiaalin ja pyytänyt sekä neuvoston jäseniltä että työntekijöiltä ajatuksia esityksiin liittyen, ja hän on laatinut

lausuntoluonnoksen näiden ajatusten pohjalta (Liite 1). Lausunto laaditaan lopulliseen muotoon kokouksessa.

Päätös: Seurakunnan neuvosto toimittaa liitteenä olevan lausunnon kirkollishallitukselle ja selvitysmies Hannu Palsolalle.

83 § muut asiat ja ilmoitukset

- Kirkkoherra on valmistellut työpaikkaselvityksen myötä Varhaisen tuen toimintamallin ja Epäasiallisen kohtelun vastaista ohjelmaa seurakunnan käyttöön. Jälkimmäinen saatetaan loppuun työsuojeluvaltuutetun ja -päällikön kanssa elokuun alussa.

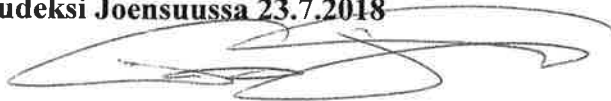
84 § Seuraavan kokouksen ajankohta

Seuraava kokous päätettiin pitää 29.8. klo 17.

85 § Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen 23.7. klo 29.

Pöytäkirjan vakuudeksi Joensuussa 23.7.2018

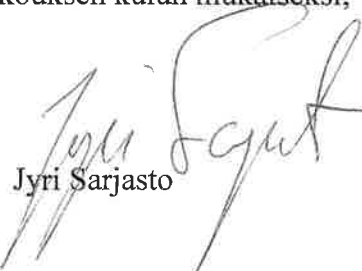

Tuomas Järvelin
Puheenjohtaja ja sihteeri

Olemme tarkastaneet pöytäkirjan ja todenneet sen kokouksen kulun mukaiseksi, Joensuussa 23 Heinäkuuta 2018

Pekka Pänttönen

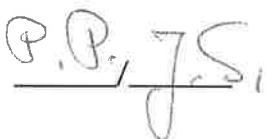
Jyri Sarjasto

Oikaisuvaatimusosoitus

Neuvoston kokouksen tarkistettu pöytäkirja on nähtävänä kirkkoherranvirastossa, Kirkkokatu 32, Joensuu ajalla 25.7. – 7.8. Mahdolliset oikaisuvaatimukset, jotka on tehtävä kirjallisesti, on annettava Suomen ortodoksiselle kirkollishallitukselle viimeistään 7.8.2019

Toimittaminen:

Oikaisuvaatimus on toimitettava kirkollishallituksen kansliaan henkilökohtaisesti, asiamiestä käyttäen, lähetin välityksellä, postitse taikka telekopiona tai sähköpostina. Oikaisuvaatimuksen lähettäminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä kanslian aukioloaikana. Jos oikaisuvaatimus myöhästyy, sitä ei tutkita.

Suomen ortodoksinen kirkollishallitus
Karjalankatu 1, 70110 KUOPIO
puh: 0206100210
sähköposti: kirkollishallitus@ort.fi

P. P. J. S.

Joensuun ortodoksisen seurakunnan neuvoston lausunto hiippakuntarajojen muutoksesta ja seurakuntien yhdistymisistä

Vuoden 2017 kirkolliskokous on edellyttänyt kirkollishallitukselta toimenpiteitä, joilla seurakuntarajat ja rakenteet arvioidaan ja muutetaan tarvittaessa koko kirkon tasolla 1.1.2020 alkaen. Seurakuntien rakenteiden uudistukseen liittyy myös hiippakuntajärjestelyjen arviointi, josta piispainkokous on antanut lausunnon 15.6.2018.

Pohdintaa

Joensuun ortodoksisen seurakunnan neuvosto toteaa, että seurakuntarajojen pohdintaan vaikuttaa sitovasti järjestys, jolla päätökset tehdään. Kirkolliskokous päättää hiippakuntien jaosta ja kirkollishallitus seurakuntien yhdistymisistä. Siksi hiippakuntien rajojen määrittelyä sitoo nykyisten seurakuntien olemassa olevat rajat. Hiippakuntaraja ei voi esimerkiksi puolittaa nykyistä seurakuntaa, vaikka se joissakin tapauksissa voisi olla järkevää. Esimerkkinä mainittakoon nykyisen Saimaan seurakunnan jakaminen siten, että Mikkeli liittyisi Lappeenrannan seurakuntaan ja tämä kokonaisuus joko Helsingin tai Kuopion ja Karjalan hiippakuntaan.

Helsingin hiippakunta on alueellisesti vahvin kirkkokunnassamme. Yksi mahdollisuus olisi liittää Lappeenrannan seurakunta Kuopion ja Karjalan hiippakuntaan, jolloin hiippakuntaan muodostuisi kolme vahvaa seurakuntaa Joensuun, Kuopion ja Lappeenrannan ympärille. Mutta koska liiallinen muutoshakuisuus voi tulla esteeksi koko rakennemuutokselle, ei tällaista esitystä kannattane tuoda enää esiin. Lappeenranta kuuluu kulttuurisesti ja henkisesti vahvasti Helsingin hiippakuntaan ja eteläiseen Suomeen, kuten arkkipiispa lausunnossaan toteaa.

Koska kirkolliskokous on asettanut hiippakuntarajojen arvioinnissa kriteeriksi toimivuuden ja alueellisen yhtenäisyyden, mutta ei väestöllistä tasaamista, on järkevää tehdä mahdollisimman vähän muutoksia hiippakuntarajoihin. Uudet seurakunnat on mahdollista muodostaa olemassa olevilla hiippakuntarajoilla. Metropoliitta Elian esitys Oulun hiippakunnan uusista seurakunnista vaikuttaa mielekkäältä ja siksi Tampereen seurakunnan liittäminen Oulun hiippakuntaan voisi olla toimiva ratkaisu. Muutoin Oulun hiippakuntaan on vaikea muodostaa kahta toimivaa seurakuntaa. Tampereen liittyminen Ouluun vahvistaisi hiippakunnan eteläistä aluetta. Muutos ei kuitenkaan kosketa lainkaan Kuopion ja Karjalan hiippakuntaa eikä Joensuun ortodoksisista seurakuntaa ja siksi asianosaisten seurakuntien näkemys on se, jota on ensisijaisesti kuultava.

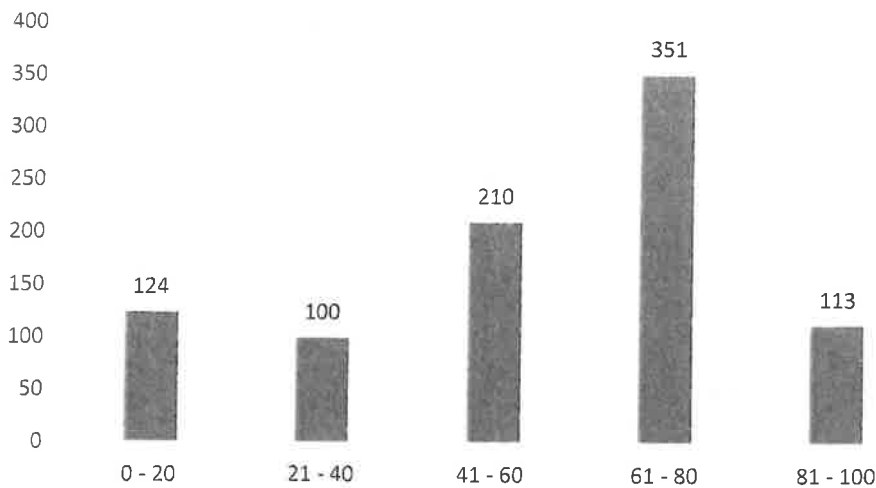
Esityksessä oma hiippakuntamme, Kuopion ja Karjalan hiippakunta, pysyisi ennallaan. Tämä on tietenkin henkisesti helpoin vaihtoehto muutokseen sopeutumiselle ja sen läpiviemiselle.

Seurakuntien muodostumisen osalta lausunnot osataan antaa parhaiten paikallisella tasolla.

Kuopion ja Karjalan hiippakunnan itäisillä alueilla (so. Pohjois-Karjalassa) yhteiskunnan rakennemuutoksen vaikutus on merkittävä. Maakunnan väestökato on ollut viimeisen 15 vuoden aikana huomattavaa, ja työttömyysluvuiltaan maakunta on Kainuun ohella maan suurin. Tämä näkyy seurakuntien väestötilastoissa ja tulotasossa. Hiippakunnan ohjausryhmän selvitysten perusteella Pohjois-Karjalan seurakuntien alueella on vain kaksi väestöltään vahvaa keskusta, Joensuun kaupungin alue ja Kontiolahden kunta, jotka ovat osa Joensuun ortodoksisista seurakuntaa. Kaikkialla muualla väestön ikärakenne on painottunut eläkeikäisiin tai eläköityviin jäseniin.

Koosteet Pohjois-Karjalan alueen seurakuntien ikäryhmistä:

Ilomantsin srk

Kaavioista näkee sen kuinka epätasaisesti väestö jakaantuu maakunnan alueen seurakunnissa. Joensuun seurakunnassa valtaosa jäsenistöstä on sijoittunut Joensuun kaupungin vaikutusalueelle, eli Joensuuhun ja Kontiolahdelle. Lieksan jäsenistö on pääosin 40 – 80 vuotiaita ja näistäkin 61 – 80 vuotiaat ovat enemmistönä.

Taipaleen seurakunnassa jäsenistön enemmistö on Outokummun ja Ylämyllyn alueella. Myös Polvijärvi omaa kohtalaisen syntyvyyden. Suuret ikäluokat ovat kuitenkin merkittävän ikäryhmä.

Nurmeksen ja Iloimantsin seurakuntien ikäjakauma on toisiinsa verrannollinen. Joensuun seurakunnan maaseutualueet noudattavat samaa kaavaa.

Maakunnan ikäryhmiä tarkastellessa voi tehdä hyvin johtopäätöksen siitä, että alueen neljä seurakuntaa voisivat halutessaan muodostaa ehyen seurakuntakokonaisuuden. Alueen neljä seurakuntaa tekevät jo yhteistyötä mm. Kristinoppileirien osalta. Yhteistyötä voisi laajentaa muihinkin toimiin.

Alueelle muodostuisi Joensuun ja Keski-Karjalan (yhteensä noin 4500 jäsentä) ympärille luontevasti seuraavat kappeliseurakunnat: Taipale (noin 1660 jäsentä), Nurmes (noin 960 jäsentä), Lieksa (johon liittyisi Kontiolahden pohjoisosat sekä Enon ja Uimaharjun taajamat yhteensä noin 1000 jäsentä) ja Iloimantsin kappeliseurakunta (johon liittyisi Tuupovaaran alue, joka oli ennen kuntaliitoksia osa Iloimantsin ortodoksista seurakuntaa yhteensä noin 1100 jäsentä). Keski-Karjalan alueen väestöpohja (noin 360 jäsentä) ei riittäisi luontevasti kappeliseurakunnaksi. Tälläkin kappelijaolla tulisi valmistautua kappeliliitokseen 10 vuoden kuluessa, jolloin Lieksa ja Nurmes muodostaisivat mahdollisesti yhden laajemman kappeliseurakunnan.

Näkemyksemme mukaan alue ei kestä tällä hetkellä hengellisten työntekijöiden resurssien karsimista. Resursseja voi tarkastella uudelleen eläköitymisten yhteydessä, mutta koko ajan on muistettava se, että vetääkseen ihmisiä puoleensa, kirkko tarvitsee riittävät resurssit seurakuntatyöhön. Alueen ikäjakauma osoittaa sen, että entistä enemmän palvelemme vanhuksia koteihin ja hoitolaitoksiin, mikä vie työaikaa enemmän kuin palvelusten toimittaminen keskitetysti kirkoissa ja tsasounissa. Edelleen on huolehdittava riittävästä resursseista nuorten seurakuntalentiteetin tukemiseksi.

Henkilökuntaresursseista päätettäessä on myös muistettava se, että kirkon on oltava jatkossakin houkutteleva työpaikka, jotta ortodoksinen pappis- ja kanttorikoulutus säilyttävät kiinnostavuutensa. Tätä varten tarvitsemme lupauksen täysipäiväisistä työpaikoista tulevaisuudessakin. Maaseutualueille voi olla vaikea rekrytoida henkilökuntaa ja vielä vaikeampaa se on, jos toimia osa-aikaistetaan.

Hiippakunnan muita alueita koskien parhaan näkemyksensä antavat asianosaiset seurakunnat.

Työntekijöiden kuuleminen ja sitouttaminen prosessiin ovat avainasemassa motivaation säilymiselle rakennemuutoksen aikana. Työntekijöille tarvitaan myös riittävä muutosvalmennus, johon tarvitaan tukea ja resursseja kirkon taholta. Tätä ei saa jättää yksin seurakuntien vastuulle.

Seurakunnan henkilöstö toivoo päätöksenteolta avoimuutta ja jatkuvaa tiedottamista muutoksen etenemisestä. He toivovat suoria ja rehtiä päätöksiä heitä koskeviin kysymyksiin, joita ovat mm.

- Ketkä ovat tulevien seurakuntien esimiehet?
- Mikä on entisten esimiesten rooli uudessa mallissa?
- Mikä on henkilöstön sijoituspaikka, kappeli vaiko keskus?
- Miten toteutuu henkilöstön tasapuolinen kohtelu?
- Miten YT menettely toimenkuvien muutoksissa toteutetaan?
- Millaista joustavuutta eri alueiden välillä voidaan toteuttaa suurseurakunnan sisällä?
- Kuinka itsenäisiä kappelialueet ovat toiminnallisesti?

Lisäksi henkilökunta toivoo, että se saisi mahdollisuuden tutustua lausuntoihin, joita kirkon hallinnolle annetaan. Vaikka lausuntoja annetaan kirkollishallitukselle, eikä henkilökunta vaikuta niiden sisältöön kuin siltä osin minkä oma esimies suo mahdolliseksi, purkaa tutustumismahdollisuus sekä huhuja että salamyhkäisyyttä. Kaiken tulee olla avointa. Edelleen henkilökunta toivoo, että Kuopion ja Karjalan hiippakunnan ohjausryhmässä olisi edustus myös niistä seurakunnista, jotka ovat kriittisiä hallinnon uudistusta ja uusien seurakuntien muodostamista kohtaan.

Rakennemuutoksessa olisi pyrittävä myös siihen, ettei päätöksenteossa ole esteellisyyttä. Valmistelussa ja päätöksenteossa ei tulisi olla samoja henkilöitä. Tosin voimme kysyä, onko tämä pienessä kirkkokunnassa mahdollista. Kirkkoherrojen on osallistuttava valmistelevaan työhön ja osa heistä saattaa olla kirkollishallituksessa ja myös kirkolliskokousedustajina. Kaikkea päällekkäisyyttä ei voi välttää.

Kummastusta herättää se, että Kuopion ja Karjalan metropoliitan tehtävien hoitajalla ei ole valtuuksia toimia hiippakunnallisessa työskentelyssä esimiehenä. Tämä asia on korjattava. Ohjausryhmän tehtävä, valtuudet, vastuut ja velvollisuudet olisi myös määriteltävä.

Lopulta on ratkaistava kaksi tärkeää asiaa: Miten kappeliseurakunniksi tulevien alueiden omaisuuden hallinnosta sovitaan ja kuinka suhtaudutaan siihen, jos jotkut seurakunnat eivät ole liittymisen kannalla? Millaisen lähtökohdan yhteistyölle ja työilmapiirille mahdolliset pakkoliitokset luovat?

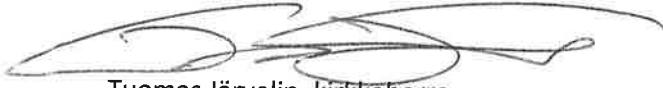
Lausunto

Joensuun ortodoksisen seurakunnan neuvosto lausuu hiippakuntarajojen muutoksesta ja seurakuntien yhdistymisistä seuraavaa:

1. Koska hiippakuntaraja-muutokset eivät esityksissä kosketa Kuopion ja Karjalan hiippakuntaa, jättää Joensuun seurakunnan neuvosto lausumismahdollisuuden asianosaisille seurakunnille.
2. Kuopion ja Karjalan hiippakunnan esityksen mukainen seurakuntajako vaikuttaa oman seurakuntamme kannalta perustellulta.
3. Prosessin ja päätöksenteon avoimuus on taattava.
4. Henkilökunta haluaa tulla kuulluksi ja tarvitsee valmennusta prosessin aikana.
5. Jokaisella seurakunnalla on oltava sama vaikutusmahdollisuus valmisteluun.
6. Jokaisen hiippakunnan piispalla on oltava suvereniteetti omassa hiippakunnassaan selvitystyöhön liittyen, myös väliaikaisesti tehtävään määrättyllä.
7. Henkilökunnan riittävyys on taattava.

8. Henkilökuntaa askarruttavat ja seurakuntien omaisuutta koskevat kysymykset on ratkaistava.

Joensuussa 23.7.2018

Tuomas Järvelin, kirkkoherra

Marko Mikkonen

Jyri Sarjasto

Sirkka Vepsä

Pekka Pönttönen

Pauli Sormunen

Hannele Virkkunen